

las penitus, & omnino cassantes, & extinguentes, eisdemque Judicibus, ne in eis ad ulteriora procedant, districtius inhibentes, ac utrique parti perpetuum silentium imponentes, Motu proprio, non ad alicujus super hoc Nobis oblata petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, quod de cetero perpetuis futuris temporibus quando, & quotiescumque Beneficia Ecclesiastica integra, seu dimidia, vel quarta, aut alias quomodolibet nuncupata patrimonialibus, & naturalibus hujusmodi filiis conferri, aut alias concedi solita in quibusvis Ecclesiis receptivis, vel numeratis, aut alias nuncupatis in Calaguritan., & Calceaten. Civitatibus, & Dioecesisbus prædictis consentientia quomodolibet vacare, seu super ex crescentibus fructibus, vel alio quocumque modo aliorum filiorum patrimonialium novæ receptioni, & admissioni locum fieri contigerit, nullus admittatur, aut recipiatur, nisi prævio examine, ad quod omnes filii patrimoniales, & naturales, qui se ad hujusmodi Beneficia, vel portiones fructuum superexcrecentium opponere voluerint, per edicta publica vocentur, eo modo, quo vocantur filii patrimoniales in Burgen., seu Palentin. Civitatibus, & Dioecesisbus, ut intra tempus in edictis præfatum compareant, & se opponant coram Episcopo, vel Vicario Generali, quo termino elapso, illi, quos confiterit legitimos esse oppositores per tres examinatores in Synodo Dioecessana deputatos, & per unum nominatum a Beneficiatis Ecclesie, in qua Beneficium vacat, vel fructuum superexcrecentium facienda est admissio, quem intra sex dies a die vacationis, si nominare voluerint, nominare teneantur, & interim, quo Synodus congregatur, per examinatores a moderno Episcopo deputatos examinentur, & adnotetur uniuscujusque sufficientia, quo examine facto, detur Beneficiatis, ad quos presentatio, vel receptio pertinet, copia Oppositorum, & adnotationis sufficientia uniuscujusque, ut ex illis presentent, aut recipiant antiquiorem Ordine, si duo, pluresve, reperti fuerint æque idonei, si autem minus antiquus ordine fuerit repertus magis habilis, scientia, moribus, & vita, talis præferatur, prout Constitutio Synodalis de Institutionibus per bo. me. Joannem Ortega dum vixit Episcopum Calaguritan. edita, quam presentium tenore confirmamus, & innovamus, ac eosdem Beneficiatos, & filios patrimoniales, tam in numeratis, quam receptivis Ecclesiis prædictis observari mandamus, etsi prædicti Beneficiati presentaverint, aut nominaverint ad Beneficia, vel ad portiones fructuum superexcrecentium juxta prædictam formam, Episcopus instituat sic nominatum, aut presentatum, vel recipiendum, tam in numeratis, quam in receptivis Ecclesiis hujusmodi: Si vero non presentaverint, aut nominaverint juxta prædictam formam Episcopus instituat eum, qui juxta hujusmodi formam erat presentandus, aut nominandus, vel recipiendus.

Volimus autem, quod ceteris paribus Presbyter Diacono, Diaconus Subdiacono, Subdiaconus Minoribus Ordinibus initiato præferatur, Apostolica auctoritate earundem presentium tenore, perpetuo statuimus, & ordinamus.

Decernentes quascumque electiones, presentationes, nominationes, admissiones, receptiones, aut alias dispositiones de prædictis Ecclesiis, seu Beneficiis, tam in numeratis, quam in receptivis nuncupatis Ecclesiis prædictis, aut illarum fructuum portionibus, aliterque servata forma presentis nostri statuti, & cujuscumque constitutionis, privilegii, & consuetudinis etiam immemorabilis, aut alio quovis prætextu faciendas, ac reliqua omnia inde pro tempore secuta quæcumque, nulla & invalida, ac nullius roboris, vel momenti fore, prout ea omnia ex nunc, prout ex tunc & e contra revocamus, irritamus, annullamus, viribusque, & effectu evacuamus, ac irrita, nulla, & inania fore, & esse nunciamus, & declaramus, neque cuiquam suffragari, aut prodesse, neque per illas, aut illa Jus in re, vel ad rem, seu in Possessorio, seu Petitorio titulum saltem coloratum possidendi, acquiri, vel tribui posse, neque ipsos Clericos filios patrimoniales, aut naturales præter, & contra formam presentis statuti pro tempore admissos, & receptos fructus suos facere, aut regulis de annali, vel triennali possessione, aut alio juris remedio in favorem possessorum edito frui, seu gaudere, sed tanquam meros, & nudos detentores, & intrusos, etiam non citatos, neque auditos, absque vitio spoliæ libere, & licite inde amoveri, ac expelli posse, & debere, eosdemque intrusos, necnon Beneficiatos, qui illos sic recipere, & admittere temere præsumpserint, singulos pœnam privationis omnium, & quorumcumque Dignitatum, Officiorum, & Beneficiorum Ecclesiasticorum, per eos quomodolibet obtentorum, inhabilitatisque ad illa, & alia in posterum obtinenda, eo ipso incurrere.

§.3. Sicque in præmissis omnibus, & singulis per quoscumque Judices, & Commissarios, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac S. R. E. Card., sublata eis, & eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, iudicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.4. Quo circa venerabilibus fratribus nostris Archiepiscopo Burgen., & Episcopo Calaguritan, ac moderno, & pro tempore existenti in Regno Hispaniarum nostro, & dictæ Sedis Nuncio per presentes committimus, & mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum per se, vel alium, seu alios presentes literas, & in eis contenta quæcumque, ubi, & quando opus fuerit, ac quoties pro parte eorum, quorum intererit, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque efficacis defensionis præsidio

Clausula ad Ordinationem hujusmodi per petuam firmitatem standam.

Deputati Exequutores.

dio in præmissis assistentes faciant statutum, Ordinationem, & Decretum, ceteraque superius disposita per eos, ad quos spectat, & spectabit quomodolibet in futurum, perpetuo firmiter, & inviolabiliter observari, Non permittentes quemquam contra earundem presentium tenorem in prædictis Ecclesiis, aut ad beneficia hujusmodi quoquo modo, aut quovis prætextu recipi, & admitti, receptos vero, seu admissos tanquam temere, & de facto intrusos, ac illicitos detentores quam primum inde realiter expelli, & amoveri curent. Contradictores quoslibet, & rebelles, ac præmissis non parentes, eisque auxilium, consilium, vel favorem directe, vel indirecte quomodolibet præstantes per censuras, & pœnas Ecclesiasticas, aliaque opportuna Juris, & facti remedia appellatione postposita compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras, & pœnas ipsas, etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Contrariorū derogatio.

§.5. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac in generalibus, Provincialibus, & Synodalibus Conciliis editis, & etiam Ordinationibus Ecclesiarum, quas numeros appellat de modo, & forma providendi de Beneficiis, ac de providendo, ut dicitur per cantamentum, etiam Apostolica auctoritate confirmatis, necnon dictarum, & aliarum quarumcumque Ecclesiarum juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alla roboratis statutis, & consuetudinibus, etiam ab immemorabili tempore pacifice observatis, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis eisdem Ecclesiis, Beneficiatis, necnon Communitatibus, Universitatibus, & hominibus, ipsisque filiis patrimonialibus, & naturalibus, aut personis quibuslibet sub quibuscumque tenoribus, & formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus, & insolitis clausulis, irritantibusque, & aliis Decretis ad instantiam Imperatoris, Regum, Reginarum, Ducum, vel aliorum quorumcumque Principum, etiam per modum statuti perpetui, & stipulati contractus, aut concordatorum inter homines dictarum Civitatum, & Dioecesium, Sedemque Apostolicam initorum, vel etiam motu simili, & Constitorialiter, ac alias per quoscumque Romanos Pontifices Prædecessores nostros, ac Nos, & Sedem prædictam concessis, & sæpius approbatis, & innovatis. Quibus omnibus, etiam si in eis caveatur expresse, quod illis derogari non possit, nisi eorum totis tenoribus ad verbum insertis, aut vocatis, & auditis, iis, quorum interest, vel alias pro eorum sufficienti derogatione quævis alia expressio, seu forma requiratur, illorum tenores pro expressis, ac de verbo ad verbum insertis, & formam pro servata habentes, illis quoad reliqua in suo robore permanentibus, ad effectum presentium dumtaxat motu pari derogamus, contrariis quibuscumque, seu si

eisdem Capitulis, Beneficiatis, & ceteris prædictis, vel quibusvis aliis communiter, aut divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdici, suspendi, vel excommunicari non possint per literas Apostolicas non facientes plenam, & expressam, ac de verbo ad verbum de Indulto hujusmodi mentionem.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub annulo Piscatoris die 24. Septemb. 1586. Pontificatus nostri Anno Secundo.

Dat. die 24. Septem. 1586 An. II.

LXIII.

Communitates Status Ecclesiastici pro aliis obligate, infra annum ab earum obligationibus liberentur. Et de cetero pro aliis se obligare, & eorum bona alienare, ac præterquam ratione locationis obligare, vel Oratores sumptibus publicis ad Pontificem mittere, nequeant.

Consonat Const. XXI. Pii IV. Tom. IV. Par. II. fol. 49. in qua decrevit, Vassallorum obligationes pro eorum Dominis esse nullas, Dominosque teneri Vassallos ab obligationibus pro eis factis relevare, & pecunias solutas restituere.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Inter varias, ac multiplices sollicitudines quas pro communi utilitate Universæ Christianæ Reipublice, nostra cura divina providentia commisit, dies noctesque suscipimus, id potissimum Nobis cordi est, ut subditorum S. R. E. commodis paternam caritatem, & præcipua quadam ac singulari vigilantia consulamus, quod illos quasi nostros peculiare eximieque caros, & acceptos, ac præ ceteris dilectos filios, in nostram clientelam, ac fidem receptos, speciali quadam, & propria paterni amoris prærogativa complecti, æquum censemus.

Exordium.

§.1. Quare cum eos ab omni iniuria, & violentia tutos, & illesos defendere, & custodire pro viribus studeamus, sicuti ad id vel ab initio nostri Pontificatus opportuna remedia quacumque potuimus, non sine magno fructu, Deo annuente, comparavimus, ita etiam nunc eodem erga illos pietatis effectu permoti, duximus omni studio occurrendum dolis callidorum hominum, qui privatis suis lucris intenti, plerumque commune bonum, ac publicam nostrarum Civitatum, & Oppidorum utilitatem non mediocriter lædunt. Quoniam vero in tota fere ditone, & Statu temporali hujus Sanctæ Sedis, pravus inolevit abusus, ut plerumque ex levissimis, minime necessariis, neque utilibus, ac forsitan etiam magnopere damnosis causis, dilecti filii Communitates, sive Universitates, & homines eorumdem Civitatum, & Oppidorum, respective, ad instantiam, & suasu quorundam, qui privatim suæ rei familiaris ac domesticæ, etiam cum communi aliorum dispendio lucrum querere non erubescunt, universi, ac publico nomine se, suaque bona obligare, & hypothecare, aut pro aliis

Causæ hujus Constitutionis.

Communitates pro quibuscumque personis obligatae, infra annum a die denunciationis liberentur.

aliis fideiubendo, seu principaliter pro suo interesse consueverint, & contractus celebrare, magno olim eisdem Universitatibus & Communitatibus detrimento, & damno futuros, sive etiam expensas minime necessarias, interdum vero prorsus supervacaneas facere, sicuti jam in multis Communitatibus, & Universitatibus ingenti are alieno gravatis, ararissimae earam plane exaustis, res ipsa, & experientia docuit.

§.2. Nos propterea indemnitati illorum & huic malo, antequam latius serpat, & graviora afferat damna, & incommoda, quamprimum providere cupientes, de attributa Nobis Apostolica potestatis plenitudine, tenore praesentium praecipimus, & mandamus universis, & singulis personis, quavis dignitate, & auctoritate fulgentibus, pro quarum utilitate, commodo, & interesse, directo vel indirecto, aliqua Universitas, seu Communitas cujuscumque Civitatis, Terrae, Oppidi, Castris, Villae, aut alterius loci nostrae, & dictae Romanae Ecclesiae ditioni mediate vel immediate in temporalibus subiecti, vel subiectae, universi insimul ex quacumque causa, & quocumque modo fideiussisse, vel alias etiam uti principales obligati hactenus fuisse reperientur, ut ipsi, & eorum unusquisque debeant ac teneantur intra annum a die denunciationis, vel intimationis, in vim praesentium literarum eorum cuilibet faciendae, etiam si ipsi ex eadem Civitate, & loco, vel aliunde oriundi sint, atque imibi, vel alibi domicilium habeant, bonaque stabilia cujuscumque valoris etiam maximi possideant, eaque minime dilapident, ab hujusmodi fideiussione, & alia quacumque obligatione reali, & personali, vel hypotheca generali, aut speciali, etiam a modico tempore citra contractis, eademque Communitatem, seu Universitatem, earumque res & bona penitus exemisse, & liberasse, curentque vel cassatis penitus, & extinctis ipsis obligationibus, & instrumentis desuper confectis, aut dato alio expromissore in locum ipsius Communitatis, vel Universitatis, aut alias quoquomodo re ipsa efficere, ut ii in quorum favorem ipsae Communitates, aut Universitates se obligaverint, illarum liberationi sponte, & expresse consentiant.

Et si obligationes sint ejus naturae, ut ipsi creditores ad eas extinguerent, cogi nequeant, tunc eisdem Communitatibus idonei relevatores dentur.

§.3. Cujusmodi consensum, si nec ipsi in quorum favorem Communitates, vel Universitates praedictae se suaque bona obligaverint, praestare ullo modo voluerint, & ea fuerit contractus, vel obligationis natura, ut neque etiam facta aliqua oblatione, aut solutione ad consentiendum, ipsi inviti cogi, seu alias obligationes ipsae cassari, & annullari possint, tunc dictae personae, a quibus eadem Communitates, & Universitates, occasione talium obligationum indennes relevandae sunt, alios fideiussores, & expromissores arbitrio pro tempore existentis Gubernatoris, seu Legati, cui ipsa Universitas, vel Communitas mediate, seu immediate suberit, de conservando eadem Communitates, vel Universitates indemnes; praestare teneantur.

§.4. Liceatque ipsarum Communitatum seu Universitatum Magistratibus, Procuratoribus, Agentibus, seu etiam particularibus personis ad praemissa, contra quoscumque vigore praesentium literarum eorum quocumque Judge agere, & judicio experiri, ac ipsi Judici unica citatione praecedente, mandatum exequutivum in rem, & personam contra eum pro quo est facta fideiussio, vel obligatio, statim elapso praedicto anno, exequendum relaxare, perinde, ac si eadem persona ad id expresse in specie atque efficaciter se obligasset, etiam si hoc ipsum naturae, & substantiae contractuum, quorum occasione obligationes hujusmodi inite fuerint, omnino repugnet, & adversetur, aut alias ne quis ad extinguendum, & redimendum census super bonis suis stabilibus venditos creatos, & impositos, cogi, aut compelli queat, Apostolicis Constitutionibus expresse cautum fuerit.

§.5. Ceterum hac nostra in perpetuum valitura Constitutione prohibemus, ne in posterum sine nostra, aut Romani Pontificis pro tempore existentis, vel Camerae Apostolicae licentia speciali, ulla Communitas, aut Universitas ex quacumque causa etiam iustissima, urgentissima, & omnino necessaria, & in evidentem utilitatem, aut necessitatem, bona sua immobilia, seu jura percipiendi quoscumque fructus, redditus, proventus, ac introitus annuos, distrahat, vendat, quovis modo alienet, hypothecet, aut super illis census annuos creet, imponat, seu vendat, vel illa alias quam ratione locationis, nec ultra decennium alicui obligationi, vel hypothecae subiciat, aut supponat, neque etiam mutui, depositi, vel alias quocumque titulo, in rem, nec in personam, immediate, vel per interpositam personam se obliget, aut quoquomodo are alieno se obstringat.

§.6. Pro alio vero quoquomque incola, seu originario, vel forensi, aut vicissim Universitas, seu Communitas una pro altera, nequaquam ex quavis occasione, vel causa umquam fideiubeat, aut tamquam principalis alienae obligationi quoquomodo accedat.

§.7. Decernentes nihilominus omnes, & singulas distractiones, alienationes, hypothecas, fideiussiones, accessiones, etiam cum clausula principaliter insolidum, necnon uti principales, & tam personales, quam reales, & alias quascumque obligationes, & promissiones, ac renunciationes, & pacta de non petendo liberationem, & exemptionem hujusmodi, in vim supradicti nostri mandati, & praecipii, per dictas Universitates, seu Communitates, earumve Procuratores, aut Magistratus, etiam speciale ad id mandatum habentes, etiam in ampliori forma Camerae Apostolicae, cum juramento censurarum, ac mandati exequutivi etiam susceptione, & quavis submissione, cautela, & promissione etiam jurata, ac de non utendo remedio praesentium nostrarum literarum ultro, & sponte, seu ad preces, & in-

Communitates in futurum absque licentia, bona alienare, vel praeterquam ratione locationis, & non ultra decennium obligare nequeant.

Nec pro aliis fideiubeant.

Obligaciones, alienaciones, hypothecas, &c. contra hanc Constitutionem de cetero a Communitatibus quovis modo, etiam in eorum utilitatem fieri, & invalidae erunt.

Communitates Oratores ad Pont. sumptibus sine licentia mittere nequeant.

Contravenientes puniuntur ut hic.

Pii IV. Constitutio ista est in Tom. IV. Par. II. & Statutum istud est in lib. 3. cap. 31.

Clausula detogatoriae.

& instantiam, ac commodum, vel utilitatem aliorum quocumque modo posthac faciendas, sub quibuscumque verborum formulis, & clausulis, etiam efficacissimis, & insolitis concipiendas, & instrumenta desuper conficienda, etiam guaranteegiata, jurata, vel alias sub dicta forma Camerae Apostolicae celebranda, nulla, irrita, & invalida, nulliusque roboris, vel momenti esse, aut fore, nullam fidem facere, neque ullam actionem, aut exceptionem, aut officium Judicis, neque obligationem, civilem seu naturalem parere, vel ullum omnino effectum, aut vires habere posse, sed neque ipsas Communitates, & Universitates, etiam si id omne, quod gestum est, in eorum utilitatem versum esse constiterit, ullo modo, aut obligationis, vel juramenti vinculo teneri. Et ita per quoscumque judicari, & definiri debere, irritum quoque, & inane quicquid secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.8. Ac ne easdem Communitates, seu Universitates sumptibus minime necessariis nimium gravari contingat, districtius interdiciamus, ne qua Communitas, aut Universitas ex praedictis, Legatos sive Oratores ad Nos, & Sedem Apostolicam, ex quacumque etiam urgenti, & similiter necessaria, ac utili occasione, vel causa sumptibus publicis mittat, neve quis hujusmodi munus obeat, vel suscipiat, nisi prius simili licentia a Nobis, vel pro tempore existente Romano Pontifice, vel dicta Camera, ut praefertur, obtenta, & revocantes omnes, qui ad praesens deputati reperiantur.

§.9. Quod si quis Magistratus dictarum Communitatum, vel Universitatum fuerit negligens, quoad utendum remedio praesentium literarum, & petendum suas Communitates, vel Universitates ab ipsa fideiussione, vel obligatione eximi, & liberari, aut alias contra dictam prohibitionem eadem Communitates, & Universitates, illarumve bona obligare attentaverit, aut Legatos, vel Oratores mittere, seu aliquis munus hujusmodi suscipere sine dicta licentia praesumpserit, eos singulos, qui in culpa fuerint, poenam nostram, & Romani Pontificis, aut Gubernatorum vel Legatorum, seu Praesidentium praedictorum arbitrio infligendam eo ipso incurrere volumus.

§.10. Literis sel. record. Pii Papae IV. quoad Communitates, aut Universitates, quae pro suis Dominis temporalibus fideiussissent, aut se obligaverint (quibus nequaquam derogando haec omnia supradicta addimus) & statutis novissimis Urbis Romae, per quae certa forma obligationibus, & contractibus per dilectos filios nostros Senatuum Populumque Romanum celebrandis praescribitur, nihilominus in suo robore permansuris.

§.11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quarumcumque Provinciarum, Civitatum, Terrarum, Oppidorum, Castrorum, Villarum, &c. Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

rum, & locorum, juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis, illis, earumque Communitatibus, Universitatibus, Magistratibus, quorumcumque nomine nuncupatis, & aliis personis, Motu proprio, & ex certa scientia, ac de similibus potestatis plenitudine, aut consistorialiter, vel per modum statuti perpetui, vel inter illos ex una, & Nos, Sedemque praedictam ex altera partibus, initi, & stipulati contractus, vel alias quomodolibet concessis, approbatis, innovatis, generalibus, vel specialibus, quorumcumque tenorem existant, quae omnia & eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, quatenus praemissis in aliquo adversentur, omnino tollimus, & annullamus, ac nolumus cuiquam ullatenus suffragari; ceterisque contrariis quibuscumque.

§.12. Ut autem praesentes literae amplius innotescant, volumus, ut exemplis &c.

§.13. Mandamusque universis, & singulis Legatis, Vicelegatis, Gubernatoribus, eorumque Locatentibus, ac etiam Ducibus, Marchionibus, aut aliis Baronibus, & Domicellis, ac Dominis temporalibus, Nobis, & eidem Sedi in temporalibus, mediate, vel immediate subiectis, ut in Civitatibus, Terris, Castris, Villis, & locis eorum cuique subiectis, & consiliis, vel congregationibus generalibus earumdem Communitatum, & Universitatum, praesentium literarum exempla in vulgarem sermonem versa, quamprimum publicari, ac deinceps inviolate observari omnino curent.

Datum Romae apud Sanctum Marcum, pridie Kalen. Octob. Anno II.

LXIV.

Unio Hospitalium Congregationis Joannis Dei in unum corpus cum nonnullis Ordinationibus.

SIXTUS PAPA V.

Ad futuram rei memoriam.

¶ Tsi pro debito Pastoralis Officii, cui Nos licet immeritos praetulit Divina majestas, fideles cunctos, praesertim vero Religiosos contemptis hujus transitorii saeculi pompis, suos in Coelo Thesaurus reponentes, paterna dilectione conservemus, eos tamen promptius in viis Domini dirigimus, qui quasi novellae plantationes, & teneri palmites in vinea Domini uberes quidem proferunt, ac Deo gratas proximoque utiles fructuum primitias, sed tamen indigent magis irrigatione Sancti roris, quod altioribus actis radicibus, firmiter adolecant, qua in re exemplum etiam sectamur Coelestis Patris familias, qui operariis in vineam suam nedum primo mane ac tertia, & sexta, sed nona quoque, decima, & undecima hora missis, dummodo solliciti, & solertes sint, uberissimam mercedem esse largitus.

I i

§.1. Du-

Fides transmissis adhibetur. Haec Constitutio in vulgarem sermonem versa, in consiliis publicetur, & inviolabiliter observetur.

D. P. An. II. 30. Septemb.

Ex Regest. in Secret. Brevis.

Exordium.

Pii V. nonnullis Confratribus in Hispaniarum partibus concessit, ut per servientes eleemosynas colligerent pro pauperibus Hospitalia erigerent, &c.

§.1. Dudum siquidem fel. rec. Pius Papa V. Prædecessor noster, certior factus, per tunc existentem Confratrem majorem Hospitalis Joannis Dei nuncupati Granaten. in certis tunc expressis locis Hispaniarum esse nonnulla alia ejusmodi Hospitalia, quæ singula per unum majorem nuncupatum, & propterea aliquos alios Confratres eidem majori Confratri obedientiam præstantes, Eleemosynasque, & oblata a Christianis charitatis subsidia colligere solitos ad commodum, & subventionem pauperum, & miserabilium personarum administrarent; concessit licentiam, & facultatem pro tempore existentibus Confratribus etiam iis, qui singuli in quolibet Hospitali Presbyteri forent, deferendi certum habitum tunc designatum, quo facilius a ceteris internosci possent, utque eis liceret colligere Eleemosynas, & pium Hospitalis exercitium continuare, dummodo degerent sub regula Sancti Augustini, & sub obedientia Ordinarii ejus loci, in quo Hospitalia ipsa consistenterent, aliaque nonnulla quoad eosdem Confratres, eorumque Hospitalia indulset, & ordinavit, prout in dictis literis latius continetur.

Crescit tamen ab illo tempore Hospitalium, & Confratrum numerus non solum in Hispania, sed etiam in Italia.

§.2. Ac deinde sicut Nobis nuper expositum fuit ad illorum exemplum, & imitationem ab eo tempore usque in hodiernum diem Hospitalia complura ad numerum duo de viginti non solum in Hispania, sed in Italia quoque, & forsitan aliis Provinciis erecta, & instituta fuerunt, Confratrum quoque eodem nomine, & habitu utentium numerus, benedictente Domino, valde auctus extitit, & in dies magis crescit, non sine magna cunctorum fidelium, in quorum Civitatibus, & locis consistunt, spiritali consolatione, ac bona fama odore, ac præsertim Christi pauperum agrotorum ad eos confugentium adjumento, qui ab eis personaliter ministrantibus præcipua quadam charitate excipiuntur, & curantur, eademque opera alii fideles, a quibus Confratres prædicti eleemosynas colligant, ad sublevandos pauperes tali exemplo, & occasione non mediocriter incitantur, sicuti, & in hac Alma Urbe nostra in Hospitali S. Joannis Calybitæ in Insula, pia hujusmodi operamagno cum fructu exerceri videntur.

Unum tamen Superiorem, & eandem Regulam eodem nomine habent;

§.3. Qui vero iidem Confratres licet plerique sub dicta Regula degentes tria vota substantialia, ac etiam quartum de juvenandis Infirmis egenis emittant, certum tamen Superiorem, qui generaliter cunctis hospitalibus, & Confratribus præsit, non habent, neque etiam Constitutiones, aut vivendi normam sui Ordinis proprias unquam condiderunt, maximeque convenit, ut qui habitus, nominis, & pii exercitii similitudine conjuncti sunt, ii quoque non dissimili Ritu, ut cuique libitum est, ac pene cuiusque Hospitalis, proprio, sed sub uno eodemque capite, optima, & uniformi regularis observantia disciplina communi consensu, atque unanimi spiritu præscripta ad veram Deo acceptam, religiosisque per-

sonis maxime consentaneam unitatem redigantur.

§.4. Idcirco ipsi Confratres salutari desiderio permoti ad rectam Institutionem, Sanctamque conservationem sui Ordinis valde pertinere existimarunt, si ad instar ceterarum rite institutarum Congregationum Regularium, ipsi quoque in unam Congregationem redigantur, eorumque capitulum generale nunc primum, deinde statutis temporibus convocetur, in eoque generalis aliquis Superior totius Ordinis deligatur, & Congregatio ipsa propriis, iisque optimis Institutis temperetur, atque informetur. Delegerunt autem sibi hæc prima vice hospitale ipsum Sancti Joannis Calybitæ, in quo cupiunt, generale Capitulum quamprimum convocari, hic enim locus maxime opportunus videtur, in quo ipsius Congregationis, quasi quædam primordia firmius stabiliantur, atque promptiora ab hac Sede, sine qua tuto aliquod determinare vix queunt, consilia, & subsidia habere possint, & sicuti ipsius Romana Ecclesia communis matris, & magistræ auctoritatis primum fundata est eorum Religio, ita quoque ejusdem Sedis patrocinio feliciora in dies suscipiat incrementa, atque e purissimis Apostolica Ecclesie fontibus sinceram hauriat sine aliquo offensionis periculo regularis observantia disciplinam.

Hospitalia omnia in uno Corpore unius Sixti.

§.5. Nos itaque eorum laudabile propositum plurimum in Domino commendantes, omnia prædicta Hospitalia Joannis Dei nuncupata, tam in Italia, quam ceteris quibusvis Provinciis etiam transalpinis, aut transmarinis nunc consistentia, & in futurum erigenda tanquam diversa, & distincta membra in unum commune corpus conjungimus, & unimus, ac instar aliarum approbatarum Monachorum, aut Regularium personarum Congregationum, & ex eorum sic inter se unitorum personarum unam Congregationem Confratrum Joannis Dei nuncupandam, auctoritate Apostolica tenore præsentium perpetuo erigimus, & instituimus.

§.6. Et jam nunc in dicto Hospitali Sancti Joannis Calybitæ de Urbe Capitulum generale de eorum Confratrum omnium de mense Maii proxime venturi celebrandum, simili auctoritate indicimus.

§.7. Præcipimusque in virtute sanctæ obedientiæ universis, & singulis majoribus, & ceteris Confratribus Hospitalium quorumcumque Joannis Dei, ut præfertur, nuncupatorum ubilibet gentium, aut locorum consistentibus, etiam si in aliquibus Hospitalibus hujusmodi tria vota substantialia nondum aliquis Confratrum emiserit, nec certæ Regule, aut voto se obstrinxerit, dummodo habitum prædictum gestent, & Confratres Joannis Dei nuncupentur, uti ad dictam diem binos, aut saltem singulos ex singulis Hospitalibus hujusmodi Confratres ad Capitulum prædictum generale transmittant, iique de regulari disciplina, institutis, consuetudinibus, aut vivendi norma, seu Ritu, quæ in unoquoque Hospitali hujus-

Unum infirmul petente, ac Capitulum Generale Romæ cogere, in eoque Constitutiones eformare.

Primum Capitulum Romæ in Hospitali S. Joannis Calybitæ haberi permittit. Ad illud binos Confratres e singulis Hospitalibus præcipit transmitti.

Ab aliquo eos impediri prohibet.

Facultates nonnullas primo huic, ceterisque concedit Capitulis.

hujusmodi servantur, plene instructi, possint, etiam de his omnibus in dicto Capitulo reddere rationem.

§.8. Distincti inhihentes sub poena indignationis nostræ quibuscumque personis quavis dignitate, & auctoritate fungentibus, & cujusvis status, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, ne eis ad Urbem tali de causa iter suscipientibus impedimentum aliquod adferre audeant, vel præsumant. Quinimo omnibus locorum Ordinariis, in quorum Civitatibus, aut Diocesis Hospitalia ipsa consistunt, & eorum cuilibet per easdem præsentibus mandamus, ut Confratres ipsos hac ad tempus prædictum, ut præmittitur, præsum mittere procurent.

§.9. Quod quidem Capitulum, ut deinceps majori cum fructu celebretur, eidem Confratribus ex unoquoque Hospitali singulis sic, ut præfertur, in Capitulo generali congregandis, atque adeo ipsi Capitulo Evangelicæ, atque Apostolicæ doctrinæ, Sacrorumque Canonum, & generalium Conciliorum decretis, ac Sanctorum Patrum traditionibus, ac dictis Pii Prædecessoris literis, ceterarumque Religionum approbatarum salubribus exemplis, & institutis inherendo, omnia, & quæcumque ad bonum regimen, certamque administrationem dictorum Hospitalium pertinentia, aut quæ ad vitam, ritus, mores, & disciplinam Confratrum ipsorum bene, ac pie instituendos, aut reformandos expedire videbuntur, perpetuo statuendi, & ordinandi, statumque, Regulas, formam, instituta, regimen, statuta, consuetudines tam cujusque Hospitalis singularem si correctione, revocatione, renovatione, aut ex integro editione indigere videbuntur, mutandi, & corrigendi, quam illa, ac etiam totius Congregationis generalia de novo condendi, sicuti aliqua statuta laudabilia, & Sacris Canonibus non repugnantia edita jam fuerint, confirmandi, abusus quoscumque tollendi, regulas, institutiones, observationes, disciplinam Religiosis personis congruentem præscribendi, ipsosque Confratres ad debitum, & honestum vitam modum dirigendi, ac quidquid statutum, & ordinatum fuerit, etiam sub censuris, & poenis per eos definiendis perpetuo observari faciendi, Congregationemque ipsam in plures, si videbitur, Provincias, quæ tamen cunctæ tanquam membra capiti, & generali Superiori subsint, distinguendi, Generalem quoque, & alios Superiores Confratrum, Hospitalium, ac Religiosorum omnium, totiusque Congregationis, vel singularum etiam Provinciarum ad tempus beneficium eligendi, necnon eidem generali Capitulo sic congregato, ac Superioribus in eo delectis, qui postea dimisso Capitulo, Hospitalia hujusmodi frequenter visitare, & Confratrum, ac ceterorum ministrorum in eis degentium reformationi, tam in capite, quam in membris incumbere teneantur, durante eorum officio, eandem auctoritatem in quæcumque dictæ Congregationis Bull. Rom. Tom. IV. Par. IV.

Hospitalia, & Confratres, aliosque Regulares in eis commorantes, quam Præsides, & Visitatores in ceteris habere solent Ordinibus regularibus in omnibus, & per omnia gerendi, & exercendi plenam liberam, & omnimodam facultatem, & potestatem, simili auctoritate concedimus.

§.10. Decernentes nihilominus statuta, & ordinationes in hujusmodi generali Capitulo promulganda, aliaque præcepta, aut decreta etiam singulorum Hospitalium interesse concernentia, necnon auctoritatem, Jurisdictionem, & potestatem Superioris generalis in eo deligendi vim, & robur obtinere, & se extendere etiam quoad ea Hospitalia, eorumque Confratres, e quorum numero nemo fortasse ad ipsum Capitulum accedere voluerit, aut potuerit, eoque nihilominus jussionibus, statutis, & auctoritati Superiorum hujusmodi obedire teneri, & Capitulum generale per eos tantum, qui ad dictam diem convenerint, etiam si ex multis Hospitalibus Confratres nulli venerint, nihilominus legitime celebrari posse, & Capitulum ipsum per eos, qui convenerint, universum reputari, & quæ inibi disposita fuerint, inviolate observari debere etiam in Hospitalibus, post hac sub hujusmodi nomine, habitu, & Regula erigendis, & per Confratres cunctos habitum gestantes etiam non profectos, aut post hac suscepturos, perinde ac si cuncti, nemine deficiente, concorditer in id consensissent, irritumque, & inane, si fecus super his a quocumque auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Decreta præsentis Capituli perpetuo observari jubet.

§.11. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac dictorum Hospitalium juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, consuetudinibus, usibus, & naturis, etiam ab eorum primæva fundatione editis, privilegiis quoque, indulstis, & literis Apostolicis dictis Granaten, & aliis Hospitalibus, eorumque majoribus, vel aliis Confratribus, & personis quomodolibet concessis, approbatis, & innovatis. Quibus omnibus alias in suo robore permanentibus, illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes, hac vice tantum specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contraria tollit.

§.12. Per hoc autem jurisdictioni, & auctoritati, quæ cuique loci Ordinario in hospitalia, & personas suæ Diocesis per literas dicti Pii Prædecessoris tributa est, non intendimus in aliquo derogare.

Ordinario auctoritati nihil detrimetur per præsentis auctoritatis declarationem.

§.13. Volumusque, ut præsentium, quas ubicumque iis opus esset, circumferri difficile foret, transumptis etiam impressis Notarii publici &c.

Transumptis fidei addit.

Datum Romæ apud Sanctum Marcum sub Annulo Piscatoris die 1. Octobris 1586. Anno II.

Dat. die 1. Octob. 1586. An. II.

LXV.

Quod omnes etiam S. R. E. Cardinales, beneficia, & pensiones Militie S. Joannis Hierosolymitani, etiam ex Sede Apostolica provisione obtinentes, ad solutionem jurium communis ararii omnino teneantur, receptoresque propria auctoritate exigere valeant, ex indulto Pii V.

Multa que de hac Militia in hoc opere habentur, indicata sunt in Const. XV. Anastasii IV. Christianae. Tom. II. fol. 346.

SIXTUS PAPA QUINTUS

Ad perpetuam rei memoriam.

Pius V. censuit privilegia Militie approbare, & extendere.

AQuum arbitramur, & congruum, ut ea, quae de Romani Pontificis gratia processerunt, licet ejus superveniente obitu litera desuper confecta non fuerint, suum debitum consequantur effectum. Dudum siquidem fel. rec. Pius Papa V. Praedecessor noster sollicita considerationis indagine perscrutans, quantis periculis, quantisque bellorum turbinibus tunc agitata fuerit Insula Melevis, menteque recolens, quam indefesse, & viriliter dilecti filii Hospitalis Sancti Joannis Hierosolymitani Milites, in illa a Christiana fidei hostibus defendenda se praestiterant, dignum quin potius debitum reputavit, ut ea quae a Romanis Pontificibus illis liberaliter concessa fuerant, non solum confirmationis suae munimine roborarentur, verum etiam illa, quae suam utilitatem, & commodum concernent, si minus generaliter facta viderentur, ita extenderet, ut propter illa omnia in posterum dubitandi materia tolleretur.

Cum itaque caveretur statuta, & privilegia hujus Ordinis, quos cumque etiam a Sede Apostolica provisiones, certa jura communi arario solverent, ceteraque onera subire deberent.

§.1. Acceptorum igitur per eundem Praedecessorem, quod licet alias, stabilimentis, usibus, & naturis Hospitalis S. Joannis Hierosolymitani hujusmodi, seu privilegii, indultis, & literis Apostolicis eidem Hospitali, & dilectis filiis illius Magistro, & Conventui concessis, expresse cautum fuerat quod etiam Apostolica auctoritate, etiam per resignationem in manibus pro tempore existentis Romani Pontificis factam provisi, ac provisiones, commendas, seu alias dispositiones, etiam Apostolicas, de praepetoriis, seu aliis beneficiis dicti Hospitalis, sibi pro tempore factas, prosequentes, certa jura vacantia, seu mortuaria, aut alias nuncupata, forsitan duplicata, communi Hospitalis praedicti thesauro, seu alias persolvere, ac quadam alia tunc expressa onera subire tenerentur. Quodque de redditibus, & proventus hujusmodi Praepetoriarum, primo, & secundo, ac forsitan aliis annis proventus disponere, seu illos percipere minime possent, sed illo dicto thesauro, ac alias in usum, & utilitatem Hospitalis, ac illius Militum, seu mensae applicari, & pro illius necessitatibus sublevandis, ac tuitione fidei adversus Turcas, Christiani nominis Hostes, distribui deberent. Ac insuper Prioratus, Bajulivatus, Castellania, Emposta, Praepetoria, & alia illius beneficia quaecumque pro tempore qualitercumque obtinentes, certas responsiones,

ac ordinarias, extraordinarias impositiones eidem communi thesauro annis singulisolvere tenerentur. Ipsisque Prioratibus, Bajulivatus, Castellaniis, Praepetoriis, & beneficiis, per obitum seu resignationem, etiam in manibus praedicti Romani Pontificis, aut alias quomodolibet pro tempore vacantibus, illorum fructus, redditus, & proventus, si per resignationem, juxta vero novam reformationem usque ad festum SS. Jacobi, & Philippi, de mense Maii, ex tunc immediate sequentis pro mortuario, & vacantibus ab eodem festo, usque ad aliud proximum ejusdem Sancti Joannis Baptista, seu ut praefertur, SS. Jacobi, & Philippi de dicto mense respective, eidem thesauro cederent.

§.2. Cum tamen sepe contingeret, nonnullorum potentium ambitionem ita se extendere, ut Sedis Apostolicae liberalitate non contenti, etiam ea quae in magnum dictae Religionis praedicti tendere conspiciantur, a Sede praedicta extorquere, Romanumque Pontificem ob ejus innumeratas occupationes, ad aliquas gratias sibi concedendas impellere non erubescerent, quas si plene cognovisset, eas profecto illis non concessisset.

Et nonnulli a Sede Apostolica provisionem extorquerent.

§.3. Attendens itaque dictus Praedecessor, quanta, & quam gravia discrimina dicta Insula passa fuerat, & quam graves Magister, & Conventus praedicti, tam in illa defendenda, quam in Civitate nova per eos constructa, munienda, & reparanda subierant expensas, & incommoda, quod si ipsi, qui pro expensis hujusmodi supportandis, certa jura, quae super quibuscumque dicti Ordinis Prioratibus, Bajulivatus, Castellaniis, Praepetoriis, & aliis beneficiis praedictis exigere consueverant, ab illorum exactione desisterent, illorum vires non parum debilitarentur, consideransque.

Pius praedictus considerans quod hac via, debilitarentur vires ipsius Ordinis.

§.4. Quod postquam pia mem. Pius Papa IV. etiam Praedecessor noster, tunc suus, unam S. Jacobi in Platea Nurfia Spoletina, & alteram Sanctissimae Trinitatis Tudertinae, respective Diocesis dicti Hospitalis Praepetoria, tunc certo modo vacantes, tunc dilecto filio Simoni Brombilla Clerico Bergomeni, sub certis modo, & forma commendaverat, & seu de illis per suas literas providerat, dictisque Simon, sub eadem, seu aliarum literarum praetextu, per quas stabilimentis, usibus, & naturis, privilegii, & indultis praedictis per eundem Pium IV. Praedecessorem derogatum esse praetendebat, fructus earundem Praepetoriarum, & iura illarum ratione dicto communi thesauro, ut praefertur, debitaolvere, & relaxare recusaverat, & recusabat, eundem Pium IV. Praedecessorem, Motu proprio, non ad Magni Magistri, aut Conventus, seu Hospitalis Fratrum praedictorum sibi pro eis desuper oblatae petitionis instantiam, sed ex suis certa scientia, & Apostolica potestatis plenitudine, per suas in simili forma Brevis desuper confectas literas, declarasse, per derogationem hujusmodi aliquid vel minimum thesauro hujusmo-

Et quoscumque etiam S. R. E. Cardinales beneficia, & pensiones obtinentes d. Ordinis, quamvis a Sede Apostolica provisiones, ad dictam solutionem teneri diffinivit.

iusmodi praedictum asseri noluisse, & alia fecisse, prout in ipsius Pii IV. Praedecessoris literis plenius continetur.

§.5. Idem Pius V. Praedecessor, tam Pii IV. Praedecessoris hujusmodi vestigiis inherens, quam praemissis de causis Motus, omnia, & singula in ejusdem Pii IV. Praedecessoris literis contenta approbans, & confirmans, illisque perpetuae, & inviolabilis firmitatis robur adiciens, omnesque, & singulos, tam juris quam facti defectus, siqui forsitan intervenissent in eisdem, supplet, necnon quorumcumque litium, & inter venerabiles fratres Nostros, tunc suos, S. R. E. Cardinales, & Religionem praedictam pendendum, status, & merita, in qua pendebant instantia, pro expressis haberi volens, Motu, & scientia similibus, ac de Apostolica potestatis plenitudine, sub datum videlicet duodecimo Kal. Aprilis, Pontificatus sui Anno II., decrevit, & declaravit, omnes, & singulos Prioratus, Bajulivatus, Castellaniae, Praepetoriae, & alia beneficia hujusmodi, seu illorum membra, & ab aliis dependentia obtinentes, & ab illis regressus, accessus, coadiutorias, & alias gratias, tam a Sede Apostolica, quam quavis auctoritate concessas habentes, necnon illorum fructus, & proventus, aut alia jura loco pensionis annuae, seu pensiones ipsas, super eorumdem fructibus, redditibus, & proventus, quavis de causa impositas, & imponendas percipientes, pro rata fructuum, & pensionum eorumdem, de omnibus, & singulis Annatis, vacantibus, mortuariis, & aliis quibuscumque juribus per eos dicto communi thesauro quomodolibet debitis satisfacere, nec quascumque literas statutorum, stabilimentorum, usuum, ac privilegiorum, indulgentiarum, etiam, quod Praepetoriarum fructus, redditus, & proventus, & aliorum dicti Hospitalis beneficiorum, pro primo, & secundo annis, vel alias, communi thesauro dicti Hospitalis, pro mortuariis, seu aliis causis applicatis essent, & esse censerentur, seu applicari deberent.

Ordinemque ipsum auctoritate propria percipere, & de illis disponere posse decrevit.

§.6. Dictisque Hospitalis Praepetores, seu Receptores, aut alii pro eis Agentes, illos propria auctoritate exigere, & percipere, ac interim possessionem Praepetoriarum, & beneficiorum praedictorum, nomine dicti Hospitalis apprehendere, & retinere, ac hujusmodi fructus de facto exigere, & alias de illis, certis modo, & forma tunc expressis disponere possent, disponendi, vel aliis illorum totali insertione, vel cum decreto, quod pensiones ipsae a quocumque onere mortuario, & passagio, vel alias quomodolibet nuncupato, quavis etiam Apostolica, seu Magni Magistri dicti Hospitalis pro tempore existentis auctoritate exempti essent, vel titulares beneficiorum, ratam partem ipsos pensionarios tangentem, pro solutione pensionis hujusmodi sibi retinere valerent, & ad solutionem pensionis hujusmodi minime tenerentur, ac alias hujusmodi titulares renunciaissent, onusque illam solvendi in se suscepissent,

in quibuscumque gratiis, commendis, provisionibus, regressibus, accessibus, ingressibus, coadiutoris, ceterisque dispositionibus de Prioratibus, Bajulivatus, Castellaniis, Praepetoriis, & aliis beneficiis hujusmodi quovis modo, etiam apud eandem Sedem vacantibus, necnon fructuum & pensionum hujusmodi reservationibus, per eum, etiam Motu simili, & quorumvis etiam Imperatoris, vel Regum intuitu, ac etiam quibusvis eatenus factis, & in posterum faciendis, quibusvis personis quiscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, conditionis, nobilitatis, & praeminentiae existentibus, etiam forsitan Cardinalatus honore, & Officio fungentibus, per eum quomodolibet eatenus concessis, & in posterum concedendis derogatorias, ac desuper confectas, & pro tempore conficiendas literas Apostolicas, etiam quascumque generales, vel speciales, etiam derogatorias derogatorias, & efficaciores, & insolitas clausulas, necnon irritantia decreta, sub quacumque verborum expressione in se continentia, personarum, quibus Prioratus, Bajulivatus, Castellaniae, Praepetoriae, seu ab illis dependentia beneficia praedicta, aut illorum membra collata, seu ad vitam commendata fuerant, seu fructus, redditus, & proventus, aut pensiones annuae, reservatae, & assignatae fuerant, aut in quorum favorem de illis dispositum extiterat, vel illa commendarentur, seu conferrentur, aut fructus vel pensiones reservarentur, & assignarentur, vel alias disponerentur, a solutione, & praestatione fructuum, censuum, passagiorum, annatarum, vacationum, & mortuorum, aut aliorum quorumcumque jurium, se responsum, aut ordinarium, vel extraordinarium impositionum, vigore dictorum stabilimentorum, & privilegiorum debitorum, in toto vel in parte, eximere, vel liberare, aut alias communi thesauro Hospitalis hujusmodi, seu illius juribus in aliquo praedictis, nec per illas praedictatum, seu praedictum aliquid generatum fuisse, vel esse, vel in posterum fore, seu derogatorias ipsas, ad effectum validitatis collationum, commendarum, & aliarum dispositionum hujusmodi dumtaxat, processisse, & suffragari debuisse, illasque in quantum communi thesauro, & illius juribus in aliquo praedictis aut praedictis, a se, & Sede Apostolica, per occupationem, & circumventionem, praeter, & contra voluntatem suam extortas, ac nullius roboris vel momenti fuisse, & esse, & in posterum fore, illisque non obstantibus, omnes, & singulas hujusmodi derogationes, tunc, & pro tempore habentes, & prosequentes, etiam si a jurisdictione Magni Magistri, & Conventus praedictorum, & aliorum quorumcumque Judicum, Apostolica auctoritate praedicta exempti, ac ei, & Apostolica Sedi immediate subiecti essent, ad exhibitionem, & relaxationem fructuum, ac pensionum hujusmodi, ut praefertur, eidem communi thesauro faciendam teneri, & adhi-